Пише: Митрополит Амфилохије
понедељак, 06 јануар 2014 01:45

Достојно је и праведно, да ми људи, створења Божија, пјевамо и непрестано благосиљамо и благодаримо Богу Творцу нашем и Промислитељу, дародавцу живота. Да Му благодаримо што нас је из небића привео у биће. Па и кад смо одступили од Њега и одступамо, што нас је враћао и приводи себи, узводећи нас небесима и дарујући нам живот вјечни и Царство своје непролазно. Благодаримо Њему Оцу небесном и Сину Његовом Јединородном, од Оца рођеном прије свих вјекова, а од Духа Светог и Пресвете Дјеве рођеном, кад дође пуноћа временâ, ради нас и нашега Спасења; благодаримо и Духу Светом: за сва знана и незнана, видљива и невидљива доброчинства, која су нам учињена.

Дужни смо, посебно ми у Црној Гори, да заблагодаримо Богу у Светој Тројици слављеноме, дародавцу свих добара, што нас је удостојио градње Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици и његовог освећења уз учешће цијеле Цркве Божје васељенске. Стојећи благодарно пред Богом Вишњим који је, по богонадахнутој ријечи Повћенског Тајновидца „себи храм дига над свима, што сав страшни простор обузима“, питамо се и ми с дјемудрим Соломоном, градитељем оног првог величанственог јерусалимског храма: „Хоће ли доиста Бог становати с човјеком на земљи? Ето, небо и небеса над небесима не могу Те обухватити, а камоли овај дом што га сазидах.“ (2 Књ. Дн. 6, 18). Но, оно што је Соломон предосјећао и предвиђао заједно са свима пророцима, то ми данас знамо: Бог се заиста настанио међу нас, станује с човјеком на Земљи, јер на Божић вјечна Ријеч Божја – „Логос, постаде тијело и настани се међу нама, и видјесмо славу Његову, славу као Јединороднога од Оца, пун благодати и истине“ (Јн. 1, 14). Ако се дакле, Соломонов храм „напуни облака“ и „славе Господње“ и „сви синови Израиљеви видјеше гдје сиђе огањ и слава Господња на дом Божији, „па се савише лицем земљи и поклонише се и хвалише Господа, јер је добар, јер је довијека милост Његова“ (2 Књ. Дн. 7, 2-3) – утолико прије смо ми дужни да Му се поклонимо и да Га хвалимо што нам је подарио не само славу своју, него себе самога као Богомладенца и као Хљеб вјечног

живота и што се у овом новом Храму, подигнутом и освећеном у славу Његовог васкрсења, сабрала сва Црква Божја, од краја до краја васељене на челу са светим православним Патријарсима, Архиепископима, Епископима и свештеницима представницима не само једног народа Божијег, старог Израиља, него свих Православних земаљских народа! Овај нови Храм Славе Господње, својим саборним освећењем учинио је Подгорицу, главни град Црне Горе, новим Јерусалимом, а као нови изданак јерусалимског Храма Христовог Васкрсења – мјестом јављања, прослављања и свједочења имена Христовог „јер је добар, јер је до вијека милост Његова“.

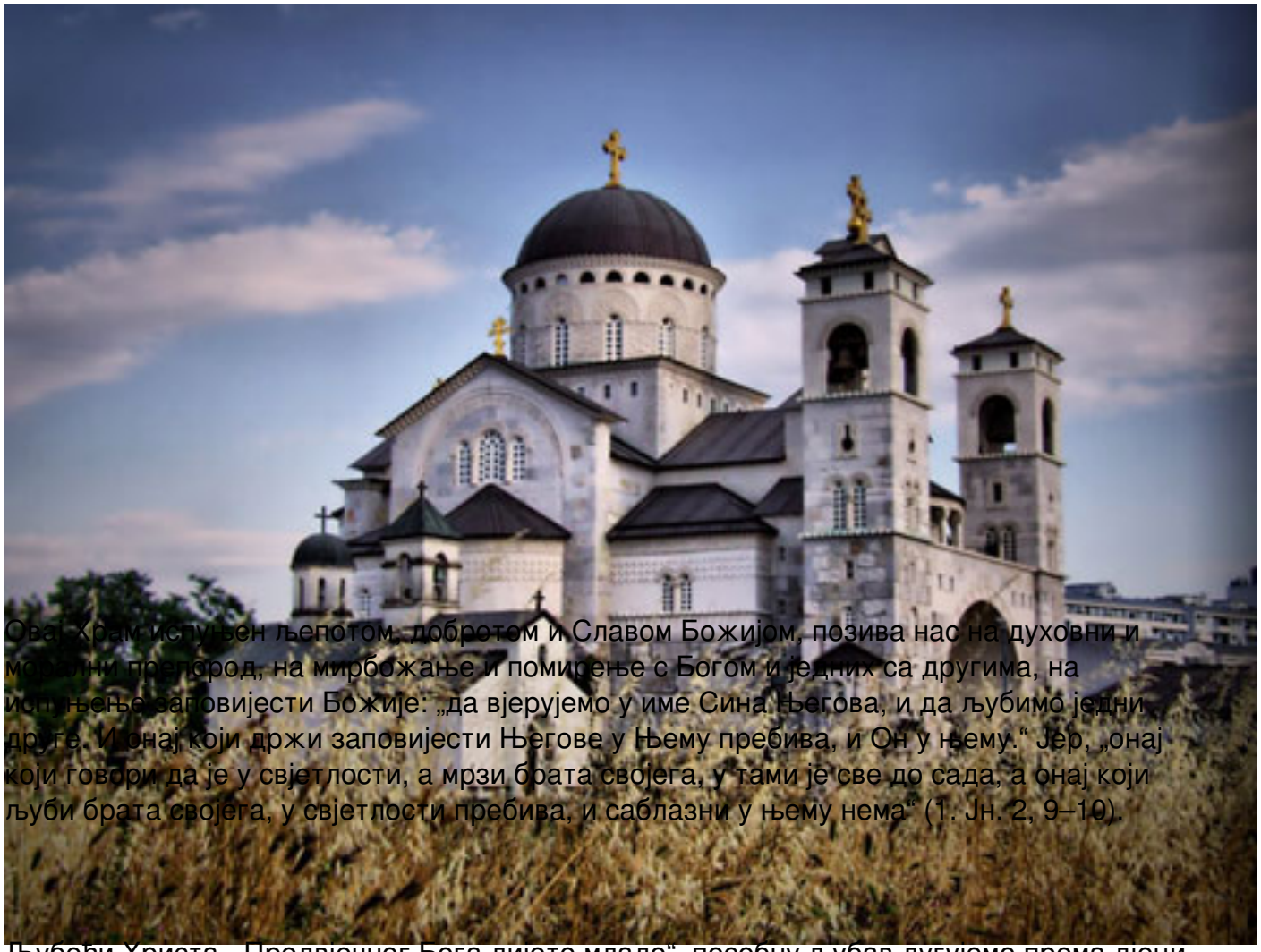

Овај Храм испуњен љепотом, добротом и Славом Божијом, позива нас на духовни и морални препород, на мирбожање и помирење с Богом и једних са другима, на испуњење заповијести Божије: „да вјерујемо у име Сина Његова, и да љубимо једни друге. И онај који држи заповијести Његове у Њему пребива, и Он у њему.“ Јер, „онај који говори да је у свјетлости, а мрзи брата својега, у тами је све до сада, а онај који љуби брата својега, у свјетлости пребива, и саблазни у њему нема“ (1. Јн. 2, 9–10).

Љубећи Христа, „Предвјечног Бога дијете младо“, посебну љубав дугујемо према дјеци, нерођеној и рођеној: према нерођеној – њиховим рађањем, а према рођеној – старањем о њима и њиховим васпитањем у страху Божијем и мудрости. При томе, познато нам је да има много дјеце која су, са разних разлога, остала и одрастају без родитеља. Свако дијете има потребу за породицом, родитељском бригом. Зато, следујући Пресветој Богородици и њеној бризи о Богомладенцу, одазовимо се овогодишњем благословеном позиву УНИЦЕФ-а, и постанимо хранитељима неке од дјеце која су без родитељске бриге и подаримо им, према својим могућностима, топлину родитељског дома и љубав породичног огњишта. То је утолико лакше што наша Влада обезбјеђује накнаду и

материјалну помоћ за труд хранитеља и боравак дјетета у хранитељској породици. Она породица која је испуњена Божићне љубави према другој дјеци као према својој сопственој, само нека поднесе захтјев за пријем дјетета у хранитељство оближњем надлежном Центру за социјални рад. Такве породице задобијају посебни благослов Божији, богатећи своју дјецу новом браћом и сестрама.

Свима њима, као и свима христољубивим душама, свима онима који љубе љепоту дома Господњег, као и свима људима добре воље, трагајућим за вјечним смислом живота, дарованим и јављеним свим створењима Христовим рођењем, желимо благословен Божић и Нову годину доброте Господње, са сверадосним поздравом:

ВАИСТИНУ СЕ ХРИСТОС РОДИ!